

14 Ъто вече трѣтій пжть се ꙗви Іисѣсъ на оученицѣ те си, Ѡ каквѣто воскреснѣ Ѡ мѣртвы те.

15 Я когѣто ѡбѣдоваха, рече Іисѣсъ на Симѡна Петра: Симѡне (сыне) Іуѡнинъ, ѡбѣчашъ ли ме по много Ѡ тѣа; рече мѣ: Ей Гѡсподи: тѣ знаѣшъ че те ѡбѣчамъ рече мѣ: паси агницѣ те мой.

16 Рече мѣ пѣки втори пжть: Симѡне Іуѡнинъ, ѡбѣчашъ ли ме; рече мѣ: Ей, Гѡсподи: тѣ знаѣшъ че те ѡбѣчамъ, рече мѣ (Іисѣсъ): паси овцѣ те мой.

17 Рече мѣ трѣти пжть: Симѡне Іуѡнинъ, ѡбѣчашъ ли ме: ѡскорѡи се Петръ за шѣто мѣ рече трѣти пжть: ѡбѣчашъ ли ме: и рече мѣ, Гѡсподи, тѣ знаѣшъ сичко: тѣ знаѣшъ че те ѡбѣчамъ, рече мѣ Іисѣсъ: паси овцѣ те мой.

18 Истина, истина ти говоримъ: когѣто кѣше млѣдъ, ѡпѣсѣвашесе сѣмъ и хѡдеше кждѣто искаше: а когѣто ѡстарѣшъ ще да си прѡстрѣшъ ржѣте, и дрѣгъ ще да те ѡпѣше, и ще да те вѡди, кждѣто не шѣшъ.

19 Я това рече, назначающъ съ каквѣ смѣрть ще да прослѣви Бѣа, и като

издѣмѣ това, рече мѣ: послѣдѣвай по мѣне.

20 И като се ѡбѣрна Петръ, видѣ оученика тѣ, когѣто ѡбѣчаше Іисѣсъ че иде слѣдъ негѡ, коѣто се наклони на грѣди те мѣ на вечеѣра та, и рече: Гѡсподи, кѣй ѣ шѣто те предаѣа:

21 Нѣго като видѣ Петръ, рече на Іисѣса: Гѡсподи, а тѡа шѣ (ще да бѣде):

22 Рече мѣ Іисѣсъ: ако искашъ да стои тѡй (тѣка) докле да дойдѣмъ (пѣкъ) шѣ те ѣ грѣжа; тѣ вѣрѣи по мѣне.

23 Пронѣсесе прѡчее това слово по междѣ бѣтѣа та, зашѣ тѡа оученикъ не ще да оумре: но Іисѣсъ мѣ не рече че не ще да оумре: но, ако искамъ да сѣди тѡй (тѣка) докле да дойдѣмъ (пѣки), шѣ те ѣ грѣжа тѣке;

24 Тѡа ѣ оученикъ, коѣто свидѣтелствѡва за тѣа (рѣботѣ), коѣто и написѣ тѣа и знаѣме че ѣ истинно свидѣтелство то мѣ.

25 Има и дрѣги много, шѣто ѣ сотворилъ Іисѣсъ, коѣто ако бѣ се писѣвали ѣднѡ по ѣднѡ, ни сичко свѣтѣ чинимисе не шѣше да вмѣсти написанѣ те кнѣги, ѣминъ.